

Σχόλιο 3^ο:

Η ΤΥΡΑΝΝΙΑ ΤΟΥ ΚΙΝΕΖΙΚΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Εισαγωγή

Όταν μιλάνε για την τυραννία, οι περισσότεροι Κινέζοι θυμούνται τον Τσιν Σι Χουάνγκ (259-210 π.Χ.), τον πρώτο αυτοκράτορα της δυναστείας Τσιν, του οποίου η τυραννική αυλή έκαψε φιλοσοφικά βιβλία και έθαψε ζωντανούς μελετητές του Κομφούκιου. Η σκληρή μεταχείριση των ανθρώπων από τον Τσιν Σι Χουάνγκ προήλθε από την πολιτική του της «υποστήριξης της εξουσίας του με όλα τα μέσα κάτω από τον ουρανό»¹. Αυτή η πολιτική είχε τέσσερις βασικές πτυχές: υπερβολικά βαριά φορολογία, σπατάλη της ανθρώπινης εργασίας σε προγράμματα για να δοξαστεί ο ίδιος, βάνανσα βασανιστήρια βάσει σκληρών νόμων και τιμωρία ακόμη και

(Global Photos/Liaison)

Η τυραννία συλλαμβάνεται στη φωτογραφική μηχανή: Η κινεζική αστυνομία –με στολές και πολιτικά- συλλαμβάνει ασκούμενους του Φάλουν Γκονγκ, που είχαν πάει στην πλατεία Τιενανμέν για να κάνουν ειρηνική έκκληση ώστε να δοθεί ένα τέλος στη δίωξη, 9 Νοεμβρίου 2000.

των μελών της οικογένειας και των γειτόνων των παραβατών και έλεγχο του ανθρώπινου νου κόβοντας κάθε δίοδο για ελεύθερη σκέψη και έκφραση μέσω της καύσης των βιβλίων και της ταφής των μελετητών ζωντανών. Κατά την εξουσία του Τσιν Σι Χουάνγκ, η Κίνα είχε πληθυσμό περίπου 10 εκατομμυρίων. Η αυλή του Τσιν στρατολόγησε περισσότερα από 2 εκατομμύρια ανθρώπους για καταναγκαστική εργασία. Ο Τσιν Σι Χουάνγκ έφερε τους άτεγκτους νόμους του στο πεδίο της διανόησης, απαγορεύοντας την ελευθερία της σκέψης σε μαζικό επίπεδο. Κατά τη διάρκεια της εξουσίας του, χιλιάδες οπαδοί του Κομφούκιου και ανώτεροι υπάλληλοι που επέκριναν την κυβέρνηση σκοτώθηκαν.

Σήμερα η βία και οι καταχρήσεις του Κινεζικού Κομμουνιστικού Κόμματος (Κ.Κ.Κ.) είναι ακόμα αυστηρότερες από εκείνες της τυραννικής δυναστείας του Τσιν. Η φιλοσοφία του Κ.Κ.Κ. πρεσβεύει «την πάλη», και η εξουσία του Κ.Κ.Κ. έχει χτιστεί πάνω σε μια σειρά «ταξικών αγώνων» και «ιδεολογικών αγώνων», τόσο στην Κίνα όσο και προς άλλα έθνη. Ο Μάο, ο πρώτος ηγέτης του Κ.Κ.Κ. της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (Λ.Δ.Κ.), είπε χωρίς περιστροφές: «Γιατί μπορεί ο αυτοκράτορας Τσιν Σι Χουάνγκ να καυχηθεί; Σκότωσε μόνο 460 οπαδούς του Κομφούκιου, εμείς όμως σκοτώσαμε 46.000 διανοούμενους. Ορισμένοι μας

¹ Από τα «Χρονικά των τροφίμων και των προϊόντων» στο «Ιστορία της προηγούμενης δυναστείας Χαν» (Han Shu). Το «όλα κάτω από τον ουρανό» αναφέρεται στην Κίνα κάτω από τους αυτοκράτορες.

κατηγορούν για την άσκηση της δικτατορίας όπως τον αυτοκράτορα Τσιν Σι Χουάνγκ, κάτι το οποίο αναγνωρίζουμε όλοι. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Είναι κρίμα που δεν μας απέδωσαν αρκετή αναγνώριση, κι έτσι πρέπει να την κερδίσουμε μόνοι μας»².

Ρίξτε μια ματιά στα 55 σκληρά χρόνια που η Κίνα βρίσκεται υπό την εξουσία του Κ.Κ.Κ. Καθώς η θεμελιώδης φιλοσοφία του είναι αυτή της «πάλης των τάξεων», το Κ.Κ.Κ. έχει επιδοθεί, μετά την ανάληψη της εξουσίας, στη διάπραξη ταξικής γενοκτονίας, και έχει επιτύχει την κυριαρχία του τρόμου μέσω της βίαιης επανάστασης. Η δολοφονία και η πλύση εγκεφάλου έχουν χρησιμοποιηθεί για την καταστολή οποιωνδήποτε άλλων πεποιθήσεων εκτός της κομμουνιστικής θεωρίας. Το Κ.Κ.Κ. έχει προωθήσει τη μια πολιτική μετά την άλλη για να φανεί το ίδιο αλάνθαστο και θεάρεστο. Ακολουθώντας τις θεωρίες του για πάλη των τάξεων και βίαιη επανάσταση, το Κ.Κ.Κ. έχει προσπαθήσει να απαλλαχτεί από τους διαφωνούντες και τις αντιτιθέμενες κοινωνικές τάξεις, χρησιμοποιώντας βία και εξαπάτηση για να αναγκάσει όλους τους Κινέζους να γίνουν υπάκουοι υπηρέτες της τυραννικής εξουσίας του.

I. Εδαφική μεταρρύθμιση – Βγάζοντας από τη μέση την τάξη των γαιοκτημόνων

Μόλις τρεις μήνες μετά την ίδρυση της κομμουνιστικής Κίνας, το Κ.Κ.Κ. απαίτησε την εξουδετέρωση της τάξης των γαιοκτημόνων ως μια από τις κατευθυντήριες οδηγίες για το πρόγραμμα “μεταρρύθμιση γης” σε εθνικό επίπεδο. Το σύνθημα “γη στον καλλιεργητή” ικανοποίησε την εγωιστική πλευρά των δίχως γη χωρικών, τους ενθάρρυνε να αγωνιστούν εναντίον των γαιοκτημόνων με οποιοδήποτε μέσον και να μη λάβουν υπόψη τις ηθικές επιπτώσεις των ενεργειών τους. Η εκστρατεία της εδαφικής μεταρρύθμισης όριζε ρητά την εξάλειψη της τάξης των γαιοκτημόνων και ταξινόμησε τον αγροτικό πληθυσμό σε διαφορετικές κοινωνικές κατηγορίες. Είκοσι εκατομμύρια αγρότες σε εθνικό επίπεδο χαρακτηρίστηκαν «γαιοκτήμονες», «πλούσιοι αγρότες», «αντεπαναστατικά ή κακοποιά στοιχεία». Αυτοί οι νέοι παρίες αντιμετώπισαν τη διάκριση, την ταπείνωση και την απώλεια όλων των πολιτικών τους δικαιωμάτων. Καθώς η εκστρατεία της εδαφικής μεταρρύθμισης επεκτάθηκε σε απομακρυσμένες περιοχές και στα χωριά των εθνικών μειονοτήτων, οι οργανώσεις του Κ.Κ.Κ. επεκτάθηκαν επίσης γρήγορα. Επιτροπές Περιφέρειας του Κόμματος και Παραρτήματα Κοινοτήτων του Κόμματος εξαπλώθηκαν σε όλη την Κίνα. Τα τοπικά παραρτήματα ήταν το φερέφωνο για τη μεταβίβαση των οδηγιών από την Κεντρική Επιτροπή του Κ.Κ.Κ. και ήταν στην πρώτη γραμμή της πάλης των τάξεων, υποκινώντας τους χωρικούς να εναντιωθούν στους γαιοκτήμονες. Σχεδόν 100.000 γαιοκτήμονες πέθαναν κατά τη διάρκεια αυτής της κινητοποίησης. Σε ορισμένες περιοχές το Κ.Κ.Κ. και οι αγρότες σκότωσαν ολόκληρες οικογένειες γαιοκτημόνων, μη λαμβάνοντας υπόψη το φύλο ή την ηλικία, έτσι ώστε να εξαλειφτεί η τάξη των γαιοκτημόνων.

Στο μεταξύ, το Κ.Κ.Κ. προώθησε το πρώτο κύμα προπαγάνδας του, δηλώνοντας ότι «ο πρόεδρος Μάο είναι ο μεγάλος σωτήρας του λαού» και ότι «μόνο το Κ.Κ.Κ. μπορεί να σώσει την Κίνα». Κατά τη διάρκεια της εδαφικής μεταρρύθμισης, οι χωρικοί δίχως γη πήραν ό,τι θέλησαν μέσω της πολιτικής του Κ.Κ.Κ. να θερίζει χωρίς κόπο, να ληστεύει χωρίς να νοιάζεται για τα μέσα που χρησιμοποιεί. Οι φτωχοί αγρότες «επένδυσαν» στο Κ.Κ.Κ. για τη βελτίωση των συνθηκών της ζωής τους και αποδέχθηκαν έτσι την προπαγάνδα του, ότι δηλαδή το Κόμμα εργαζόταν για τα συμφέροντα του λαού.

Για τους γαιοκτήμονες που πρόσφατα απέκτησαν γη οι καλές ημέρες «γης στον αγρότη» ήταν

² Τσιαν Μπο-Τσενγκ, *Ασιατικός πολιτισμός*, τέταρτη έκδοση, 2000.

βραχύβιες. Μέσα σε δύο χρόνια, το Κ.Κ.Κ. επέβαλε διάφορες πρακτικές στους αγρότες, όπως ομάδες αμοιβαίας ενίσχυσης, νέους συνεταιρισμούς, παλιούς συνεταιρισμούς και λαϊκές κοινότητες. Με το σύνθημα της κριτικής «των γυναικών με τα δεμένα πόδια» –εκείνων που βηματίζουν αργά, – το Κ.Κ.Κ. ξεκίνησε και ώθησε, χρόνο με το χρόνο, τους αγρότες να «ορμήσουν» στο σοσιαλισμό. Με το σιτάρι, το βαμβάκι και το λάδι μαγειρέματος στο πλαίσιο ενός ενοποιημένου συστήματος προμήθειας σε εθνικό επίπεδο, τα σημαντικότερα γεωργικά προϊόντα αποκλείστηκαν από τις εμπορικές συναλλαγές. Επιπλέον, το Κ.Κ.Κ. καθιέρωσε ένα οικιστικό σύστημα εγγραφής, εμποδίζοντας τους αγρότες να μεταβούν στις πόλεις για δουλειά ή διαμονή. Οι εγγεγραμμένοι κάτοικοι της υπαίθρου δεν είχαν την άδεια να αγοράσουν σιτάρι στα δημόσια καταστήματα και τα παιδιά τους απαγορεύτηκε να μετέχουν στο εκπαιδευτικό σύστημα των πόλεων. Τα παιδιά των χωρικών μπορούσαν να είναι μόνο αγρότες, μετατρέποντας έτσι 360 εκατομμύρια κατοίκους αγροτικών περιοχών των αρχών της δεκαετίας του '50 σε πολίτες δεύτερης κατηγορίας.

Αρχίζοντας το 1978, στα πρώτα πέντε χρόνια μετά τη μετάβαση από ένα συλλογικό σύστημα προς ένα σύστημα οικιακών συμβάσεων, αρκετοί μεταξύ των 900 εκατομμυρίων αγροτών βοηθήθηκαν λίγο, με το εισόδημά τους να αυξάνεται ελαφρώς και την κοινωνική τους θέση κάπως να βελτιώνεται. Εντούτοις, ένα τέτοιο πενιχρό όφελος χάθηκε σύντομα λόγω μιας διάρθρωσης των τιμών που ευνόησε τα βιομηχανικά προϊόντα έναντι των γεωργικών αγαθών. Οι αγρότες βυθίστηκαν στη φτώχεια ακόμη μια φορά. Το εισοδηματικό χάσμα μεταξύ αστικού και αγροτικού πληθυσμού έχει αυξηθεί δραματικά, και η οικονομική ανομοιογένεια συνεχίζει να διευρύνεται. Οι νέοι γαιοκτήμονες και οι πλούσιοι αγρότες έχουν επανεμφανιστεί στις αγροτικές περιοχές. Τα στοιχεία από το ρακτορείο ειδήσεων Σινχουά, το φερέφωνο του Κ.Κ.Κ., δείχνουν ότι από το 1997 το εισόδημα των σημαντικότερων περιοχών παραγωγής σιταριού και το εισόδημα των περισσότερων αγροτικών οικογενειών τέθηκε σε στασιμότητα ή και μειώθηκε σε ορισμένες περιπτώσεις. Με άλλα λόγια, το κέρδος των αγροτών από τη γεωργική παραγωγή δεν αυξήθηκε πραγματικά. Η αναλογία των αστικών προς τα αγροτικά εισοδήματα αυξήθηκε από 1,8 προς 1 στα μέσα της δεκαετίας του '80 σε 3,1 προς 1 σήμερα.

II. Μεταρρυθμίσεις στη βιομηχανία και στο εμπόριο – Βγάζοντας από τη μέση την τάξη των κεφαλαιοκρατών

Μια άλλη τάξη που το Κ.Κ.Κ. θέλησε να εξαλείψει ήταν η εθνική αστική τάξη που ήταν κάτοχος κεφαλαίου στις πόλεις και στις αγροτικές κωμοπόλεις. Μεταρρυθμίζοντας τη βιομηχανία και το εμπόριο της Κίνας, το Κ.Κ.Κ. υποστήριξε ότι η κεφαλαιοκρατική και η εργατική τάξη ήταν διαφορετικής φύσης: η πρώτη ήταν αυτή που εκμεταλλευόταν την άλλη, ενώ η δεύτερη ήταν αυτή που δεν εκμεταλλευόταν και αντιστεκόταν στην εκμετάλλευση. Με αυτή τη λογική, η τάξη των κεφαλαιοκρατών γεννήθηκε για να εκμεταλλεύεται και δεν θα σταματούσε μέχρι να εξαλειφθεί. Θα μπορούσε μόνο να εξαλειφθεί, όχι να αναμορφωθεί. Κάτω από αυτές τις προϋποθέσεις, το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε και τη δολοφονία και την πλύση εγκεφάλου για να μετασχηματίσει τους κεφαλαιοκράτες και τους εμπόρους. Το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε την επί μακρόν δοκιμασμένη μεθόδό του να υποστηρίζει τους υπάκουους και να καταστρέφει τους διαφωνούντες. Εάν παραδίνετε το ενεργητικό της εταιρείας σας στο κράτος και υποστηρίζετε το Κ.Κ.Κ., θεωρούνται ότι αποτελείτε απλώς δευτερεύον πρόβλημα μεταξύ των υπολοίπων. Εάν, από την άλλη, διαφωνούσατε ή παραπονιόσασταν για την πολιτική του Κ.Κ.Κ., θα χαρακτηριζόσασταν αντεπαναστάτης και θα αποτελούσατε στόχο της δρακόντειας δικτατορίας του ΚΚΚ.

Κατά την κυριαρχία του τρόμου που ακολουθήθηκε στη διάρκεια αυτών των μεταρρυθμίσεων, όλοι οι κεφαλαιοκράτες και οι επιχειρηματίες παράδωσαν τα περιουσιακά τους στοιχεία. Πολλοί από αυτούς δεν μπορούσαν να αντέξουν την ταπείνωση που υπέστησαν και αυτοκτόνησαν. Ο Τσεν Γι, μετέπειτα δήμαρχος της Σαγκάης, ρωτούσε κάθε ημέρα: «Πόσοι αλεξιπτωτιστές είναι εκεί σήμερα;» αναφερόμενος στον αριθμό των κεφαλαιοκρατών που είχαν αυτοκτονήσει πηδώντας από τις ταράτσες των κτηρίων εκείνη την ημέρα. Μέσα σε λίγα μόλις χρόνια, το Κ.Κ.Κ. εξάλειψε πλήρως την ατομική ιδιοκτησία στην Κίνα.

Ενόσω εκτελούσε τα προγράμματά του μεταρρύθμισης γης και βιομηχανίας, το Κ.Κ.Κ. προώθησε πολλές μαζικές κινητοποιήσεις καταδίωξης του λαού. Αυτές οι ενέργειες περιλάμβαναν: καταστολή «αντεπαναστάσεων» θεωρώντας τες εκστρατείες μεταρρύθμισης, εκκαθάριση της εναντίον του Κ.Κ.Κ. κλίκας με επικεφαλής τον Γκάο Γκανγκ και τον Ράο Σου-Σι³, και εκτέλεση της αντεπαναστατικής ομάδας του Χου Φενγκ⁴, την «εκστρατεία των τριών στόχων», την «εκστρατεία των πέντε στόχων» και περαιτέρω εκκαθάριση των αντεπαναστατών. Το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε αυτές τις ενέργειες για να στοχεύσει και να καταδιώξει άγρια αμέτρητους αθώους πολίτες. Σε κάθε πολιτική κίνηση, το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε πλήρως τον έλεγχο κυβερνητικών πόρων από κοινού με τις επιτροπές, τους κλάδους και τα παραρτήματα του Κόμματος. Τρία κομματικά μέλη θα διαμόρφωναν μια μικρή ομάδα μάχης, διεισδύοντας σε όλα τα χωριά και τις γειτονιές. Αυτές οι ομάδες μάχης ήταν πανταχού παρούσες. Αυτό το βαθιά περιχαρακωμένο δίκτυο ελέγχου του Κόμματος, που κληρονομήθηκε από το δίκτυο του Κ.Κ.Κ. όπως τα «παραρτήματα του Κόμματος που τοποθετήθηκαν στο στρατό» στα χρόνια του πολέμου, έχει διαδραματίσει έκτοτε βασικό ρόλο στις μετέπειτα πολιτικές κινήσεις.

III. Σκληρά μέτρα εναντίον των θρησκειών και των θρησκευτικών ομάδων

Το Κ.Κ.Κ. διέπραξε άλλη μια αγριότητα με τη βάνανυση καταστολή της θρησκείας και την πλήρη απαγόρευση όλων των θρησκευτικών ομάδων σε επίπεδο βάσης ύστερα από την ίδρυση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας. Το 1950, το Κ.Κ.Κ. καθοδήγησε τις τοπικές κυβερνήσεις του να απαγορεύσουν όλα τα ανεπίσημα θρησκευτικά δόγματα και τις μυστικές ομάδες. Το Κ.Κ.Κ. δήλωσε ότι εκείνες οι «φεουδαλιστικές» υπόγειες ομάδες ήταν απλώς εργαλεία στα χέρια των γαιοκτημόνων, των πλούσιων αγροτών, των αντεπαναστατών και των ειδικών πρακτόρων του ΚΜΤ. Κατά την - σε εθνικό επίπεδο –καταστολή, η κυβέρνηση κινητοποίησε τις έμπιστες της τάξεις για να προσδιορίσουν και να διώξουν τα μέλη των θρησκευτικών ομάδων. Οι κυβερνήσεις σε διάφορα επίπεδα συμμετείχαν άμεσα στη διάλυση τέτοιων «δεισιδαιμονικών ομάδων» όπως οι κοινότητες των χριστιανών, των καθολικών, των ταοϊστών (ειδικά οι πιστοί του Ι-Κουάν Τάο) και των βουδιστών. Διέταξαν τα μέλη αυτών των εκκλησιών, ναών και θρησκευτικών ομάδων να εγγραφούν σε κυβερνητικές αντιπροσωπείες και να μετανοήσουν για την πρότερη ανάμειξή τους. Διαφορετικά θα υπήρχε αυστηρή τιμωρία. Το 1951, η κυβέρνηση δημοσιοποίησε επισήμως τους κανονισμούς απειλώντας ότι

³ Ο Γκάο Γκανγκ και ο Ράο Σου-Σι ήταν και οι δύο μέλη της Κεντρικής Επιτροπής. Ύστερα από μια ανεπιτυχή προσπάθεια σε μια διαμάχη για εξουσία το 1954, κατηγορήθηκαν για σχεδιασμό διαχωρισμού του Κόμματος και διαγράφηκαν στη συνέχεια από αυτό.

⁴ Ο Χου Φενγκ, μελετητής και κριτικός λογοτεχνίας, αντιτάχθηκε στη δογματική πολιτική λογοτεχνίας του ΚΚΚ. Διαγράφηκε από το Κόμμα το 1955 και καταδικάστηκε σε 14 έτη φυλάκισης. Από το 1951 ως το 1952, το Κ.Κ.Κ. άρχισε την «εκστρατεία των τριών στόχων» και την «εκστρατεία των πέντε στόχων», ενέργειες με δηλωμένους στόχους την εξάλειψη της δωροδοκίας, των αποβλήτων και τη γραφειοκρατία μέσα στο Κόμμα, στην κυβέρνηση, στο στρατό και στις μαζικές οργανώσεις.

εκείνοι που συνέχιζαν τις δραστηριότητές τους στις ανεπίσημες θρησκευτικές ομάδες θα αντιμετώπιζαν ισόβια κάθειρξη ή θανατική ποινή.

Αυτή η ενέργεια εκδίωξε έναν μεγάλο αριθμό ευγενικών και νομοταγών πιστών. Ελλιπείς στατιστικές δείχνουν ότι το Κ.Κ.Κ. στη δεκαετία του '50 εκδίωξε τουλάχιστον τρία εκατομμύρια πιστούς, αρκετοί από τους οποίους θανατώθηκαν. Το Κ.Κ.Κ. έψαξε σχεδόν κάθε νοικοκυριό σε ολόκληρο το έθνος και ρώτησε τα μέλη του, θρυμματίζοντας ακόμη και τα λατρευτικά αγάλματα του «Θεού της Κουζίνας» που οι Κινέζοι αγρότες λάτρευαν εκ παραδόσεως. Οι εκτελέσεις ενίσχυσαν το μήνυμα του Κ.Κ.Κ. ότι η κομμουνιστική ιδεολογία ήταν η μόνη νόμιμη ιδεολογία και η μόνη νόμιμη πίστη. Έτσι σύντομα προέκυψε η έννοια των «πατριωτών» πιστών, με το κρατικό σύνταγμα να προστατεύει μόνο αυτούς. Η πραγματικότητα ήταν η εξής: οποιαδήποτε θρησκεία και να ασπαζόταν κανείς, υπήρχε μόνο ένα κριτήριο: έπρεπε να ακολουθεί τις οδηγίες του Κ.Κ.Κ. και να αναγνωρίζει ότι το Κ.Κ.Κ. ήταν πάνω από κάθε θρησκεία. Εάν κάποιος ήταν χριστιανός, το Κ.Κ.Κ. ήταν ο θεός του χριστιανικού Θεού. Εάν ήταν βουδιστής, το Κ.Κ.Κ. ήταν ο κύριος Βούδας του κύριου Βούδα. Μεταξύ μουσουλμάνων, το Κ.Κ.Κ. ήταν ο Αλλάχ του Αλλάχ. Όσον αφορά το ζωντανό Βούδα στο Θιβετανικό Βουδισμό, το Κ.Κ.Κ. θα επενέβαινε και το ίδιο θα επέλεγε ποιος θα ήταν ο ζωντανός Βούδας. Το Κ.Κ.Κ. δεν άφηνε καμία επιλογή, αντιθέτως έπρεπε όλοι να λένε και να κάνουν ό,τι απαιτούσε αυτό. Όλοι οι πιστοί εξαναγκάστηκαν να εκτελούν τους στόχους του Κ.Κ.Κ. υποστηρίζοντας την πίστη τους κατ' όνομα μόνο. Σε αντίθετη περίπτωση, θα αποτελούσαν στόχο της δίωξης και της δικτατορίας του Κ.Κ.Κ.

Σύμφωνα με έκθεση στις 22 Φεβρουαρίου 2002 του ηλεκτρονικού περιοδικού *Humanity and Human Rights*, είκοσι χιλιάδες χριστιανοί πραγματοποίησαν μια έρευνα μεταξύ 560.000 εκκλησιών χριστιανών στο εσωτερικό σε 207 πόλεις σε 22 επαρχίες στην Κίνα. Η έρευνα διαπίστωσε ότι μεταξύ των συμμετεχόντων σε οικιακά εκκλησιάσματα, 130.000 ήταν υπό κυβερνητική επιτήρηση. Στο βιβλίο *How the Chinese Communist Party Persecuted Christians* (1958) δηλώνεται ότι μέχρι το 1957 το Κ.Κ.Κ. είχε σκοτώσει περισσότερους από 11.000 θρησκευόμενους και είχε συλλάβει αυθαίρετα και εκβιαστικά απέσπασε χρήματα από πολύ περισσότερους.

Με την εξάλειψη της τάξης των γαιοκτημόνων και των κεφαλαιοκρατών και με τη δίωξη μεγάλου αριθμού πιστών και νομοταγών πολιτών, το Κ.Κ.Κ. έστρωσε το δρόμο ώστε ο κομμουνισμός να γίνει η μοναδική θρησκεία της Κίνας.

IV. Η αντι-δεξιά κίνηση – Η πανεθνική πλύση εγκεφάλου

Το 1956, μια ομάδα Ούγγρων διανοούμενων σχημάτισε τον κύκλο Πετέφι, ο οποίος οργάνωσε φόρουμ και επικριτικές συζητήσεις με την ουγγρική κυβέρνηση. Η ομάδα προκάλεσε μια πανεθνική επανάσταση στην Ουγγαρία, η οποία συντρίφθηκε από τους σοβιετικούς στρατιώτες. Ο Μάο πήρε αυτό το γεγονός ως μάθημα. Το 1957, κάλεσε τους Κινέζους διανοούμενους και άλλους πολίτες «να βοηθήσουν το Κ.Κ.Κ. να ανακαθαρθεί». Αυτή η κίνηση, γνωστή εν συντομία ως «Κίνηση των Εκατό Λουλουδιών», ακολούθησε το σύνθημα «να αφήσει εκατό λουλούδια να ανθίσουν και εκατό σχολές σκέψης να διαφωνούν». Ο σκοπός του Μάο ήταν να πιαστούν στο δόλωμα τα «αντι-κομματικά στοιχεία». Στην επιστολή του προς τους επαρχιακούς προϊσταμένους του Κόμματος το 1957, ο Μάο εξέφρασε την πρόθεση «να πιαστούν τα φίδια έξω από τις τρύπες τους» αφήνοντάς τους να εκφράσουν ελεύθερα τις απόψεις τους στο όνομα της ελευθερίας της σκέψης και της ανακάθαρσης του ΚΚΚ.

Τα συνθήματα της περιόδου ενθάρρυναν τους πολίτες να μιλούν ελεύθερα και υπόσχονταν ότι δεν θα υπάρξουν αντίποινα –«το Κόμμα δεν θα άρπαζε κανέναν από τα μαλλιά, δεν θα χτυπούσε με ραβδιά ούτε θα ξεκαθάριζε τους λογαριασμούς μετά το φθινόπωρο», δηλαδή το Κόμμα δεν θα έβρισκε λάθη, δεν θα έκανε επιθέσεις, δεν θα έβαζε ετικέτες, δεν θα επιδίωκε εκδίκηση. Σύντομα το Κ.Κ.Κ. άρχισε μια «αντι-δεξιά» κίνηση, χαρακτηρίζοντας 540.000 ανθρώπους που τόλμησαν να μιλήσουν ως «δεξιούς». Μεταξύ αυτών, 270.000 έχασαν τη δουλειά τους και 230.000 χαρακτηρίστηκαν «κεντροδεξιόι» ή «αντι-σοσιαλιστικά στοιχεία». Αργότερα μερικοί συνόψισαν τις πολιτικές στρατηγικές δίωξης του Κ.Κ.Κ. σε τέσσερις κατηγορίες: Να βγάλει τα φίδια από τις τρύπες τους, να κατασκευάζει εγκλήματα, να επιτίθεται ξαφνικά και να τιμωρεί με μια μόνο κατηγορία, να επιτίθεται αδυσώπητα στο όνομα της σωτηρίας του λαού και να εξαναγκάζει σε αυτοκριτική χρησιμοποιώντας τους πιο αυστηρούς χαρακτηρισμούς.

Ποιες ήταν λοιπόν οι «αντεπαναστατικές ομιλίες» που είχαν προκαλέσει την εξορία τόσο πολλών δεξιών και αντι-κομμουνιστών επί σχεδόν 30 χρόνια σε κάθε μακρινή γωνιά της χώρας; Οι «τρεις κυριότερες αντεπαναστατικές θεωρίες», οι στόχοι των γενικών και εντατικών επιθέσεων της εποχής συνίστατο σε μερικές ομιλίες του Λούου Λονγκ-Τζί, του Τζανγκ Μπο-Τζουν και του Τσου Αν-Πινγκ. Μια πιο στενή ματιά σε αυτό που πρότειναν δείχνει ότι οι προθέσεις τους ήταν πραγματικά καλοκάγαθες.

Ο Λούου πρότεινε το σχηματισμό μιας κοινής επιτροπής του Κ.Κ.Κ. και διάφορων «δημοκρατικών» κομμάτων για να ερευνήσουν τις αποκλίσεις στην «εκστρατεία των τριών στόχων» και στην «εκστρατεία των πέντε στόχων» και τις ενέργειες για την εκκαθάριση των αντεπαναστατών. Το ίδιο το κρατικό Συμβούλιο παρουσίαζε συχνά κάτι στην Πολιτική Συμβουλευτική Επιτροπή και στο Λαϊκό Συνέδριο για παρατηρήσεις και σχόλια, και ο Τζανγκ πρότεινε η Πολιτική Συμβουλευτική Επιτροπή και το Λαϊκό Συνέδριο να περιληφθούν στη διαδικασία λήψης αποφάσεων.

Ο Τσου πρότεινε ότι, εφόσον μη μέλη του Κ.Κ.Κ. είχαν επίσης καλές ιδέες, αυτοσεβασμό και αίσθηση ευθύνης, δεν χρειαζόταν να διοριστούν μέλη του Κ.Κ.Κ. σε ολόκληρο το έθνος ως επικεφαλής κάθε μονάδας εργασίας, μεγάλης ή μικρής, ή ακόμα και για τις ομάδες κάτω από κάθε μονάδα εργασίας. Δεν χρειαζόταν επίσης όλα, σημαντικά ή δευτερεύοντα, να γίνονται πάντα με τον τρόπο που πρότειναν τα μέλη του Κ.Κ.Κ. Και οι τρεις είχαν εκφράσει την προθυμία τους να ακολουθήσουν το Κ.Κ.Κ. και καμία από τις προτάσεις τους δεν είχε υπερβεί τα όρια που οροθετήθηκαν από τα λόγια του συγγραφέα και κριτικού Λου Σουν⁵: «Κύριέ μου, ο μανδύας σας έχει λερωθεί. Παρακαλώ, βγάλτε τον και θα τον πλύνω για σας». Όπως ο Λου Σουν, έτσι κι αυτοί οι «δεξιόι» εξέφρασαν ευπείθεια, υπακοή και σεβασμό.

Κανείς από τους καταδικασμένους «δεξιούς» δεν πρότεινε να ανατραπεί το Κ.Κ.Κ. Είχαν προσφέρει απλώς εποικοδομητική κριτική. Ακριβώς λόγω αυτών των προτάσεων, δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι έχασαν την ελευθερία τους και εκατομμύρια οικογένειες υπέφεραν. Ακολούθησαν περισσότερες κινήσεις όπως εμπιστοσύνης στο Κ.Κ.Κ., ξετρύπωμα των αδιαλλάκτων, η νέα εκστρατεία των τριών στόχων, αποστολή διανοουμένων στην ύπαιθρο για σκληρή εργασία, και σύλληψη των δεξιών που ξέφυγαν την πρώτη φορά. Όποιος είχε μια

⁵ Ο Λου Σουν (25 Σεπτεμβρίου 1881-19 Οκτωβρίου 1936) θεωρείται συχνά ιδρυτής της σύγχρονης ιδιωματικής (Baihua) κινεζικής λογοτεχνίας. Ήταν επίσης αξιόλογος μεταφραστής. Ως αριστερός συγγραφέας, ο Λου διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην ιστορία της κινεζικής λογοτεχνίας. Τα βιβλία του επηρέασαν πολύ την κινεζική πατριωτική νεολαία. Επιστρέφοντας στην Κίνα από τις ιατρικές μελέτες στο Σεντάι, Ιαπωνία το 1909, έγινε λέκτορας στο πανεπιστήμιο Πεκίνου και άρχισε να γράφει.

διαφωνία με τον διευθυντή στον εργασιακό του χώρο, ειδικά με τους γραμματείς του Κόμματος, θα θεωρείτο ότι αντιτασσόταν στο Κ.Κ.Κ. Αυτό θα τους υπέβαλλε συχνά σε σταθερή κριτική ή θα τους έστελνε σε στρατόπεδα εργασίας για επιβεβλημένη επανεκπαίδευση. Μερικές φορές το Κόμμα επανατοποθέτησε ολόκληρες οικογένειες στις αγροτικές περιοχές, και απαγόρευσε στα παιδιά τους να πάνε στο πανεπιστήμιο ή στο στρατό. Δεν θα μπορούσαν να υποβάλουν αίτηση για δουλειά στις πόλεις ή στις κωμοπόλεις. Οι οικογένειες θα έχαναν τα ασφαλιστικά τους οφέλη και τη δημόσια υγειονομική περίθαλψη. Έγιναν κατώτερα μέλη της τάξης των αγροτών και περιθωριακοί ακόμη και μεταξύ των πολιτών δευτέρας κατηγορίας.

Μετά τη δίωξη των διανοούμενων, μερικοί μελετητές διαμόρφωσαν μια διπρόσωπη προσωπικότητα. Ακολούθησαν στενά τον «Κόκκινο Ήλιο» (δηλαδή τον Μάο) και έγιναν οι «δικαστές διανοούμενοι του Κ.Κ.Κ.» κάνοντας ή λέγοντας οτιδήποτε αυτό ζητούσε. Μερικοί απομακρύνθηκαν από τις πολιτικές υποθέσεις. Οι Κινέζοι διανοούμενοι, που παραδοσιακά είχαν μια ισχυρή αίσθηση ευθύνης προς το έθνος, έχουν από τότε φιμωθεί.

V. Το Μεγάλο Άλμα προς τα εμπρός – Επινεύοντας ψέματα για να δοκιμαστεί η πίστη των πολιτών

Μετά την Αντι-δεξιά κίνηση, η Κίνα άρχισε να φοβάται την αλήθεια. Ο καθένας συμμετείχε σε ψεύτικες συζητήσεις, έλεγε ψεύτικες ιστορίες, εφηύρε ψεύτικες ιστορίες και απέφευγε και κουκούλωνε την αλήθεια μέσω ψεμάτων και φημών. Το Μεγάλο Άλμα προς τα εμπρός ήταν μια σε εθνικό επίπεδο συλλογική άσκηση στο ψεύδος. Ολόκληρο το έθνος, υπό την καθοδήγηση του κακού φάσματος του Κ.Κ.Κ., έκανε πολλά γελοία πράγματα. Και οι ψεύτες και εκείνοι που υπέστησαν τα ψέματα προδόθηκαν. Σε αυτή την εκστρατεία ψεμάτων και γελοίων ενεργειών, το Κ.Κ.Κ. εμφύτευσε τη βίαιη, κακή ενέργειά του στον πνευματικό κόσμο των Κινέζων. Με το χρόνο, πολλοί τραγουδούσαν τραγούδια που προωθούσαν το Μεγάλο Άλμα προς τα εμπρός: «Είμαι ο αυτοκράτορας Νεφρίτης, είμαι ο βασιλιάς Δράκος. Διατάζω τα τρία βουνά και τα πέντε φαράγγια να παραμερίσουν, έρχομαι»⁶. Πολιτικές όπως «η επίτευξη παραγωγής σιταριού 75.000 κλ. ανά εκτάριο», «ο διπλασιασμός της παραγωγής χάλυβα» και «ξεπερνώντας τη Μεγάλη Βρετανία σε 10 χρόνια και τις ΗΠΑ σε 15 χρόνια» προσπαθήθηκαν χρόνο με το χρόνο. Το αποτέλεσμα αυτών των πολιτικών ήταν μια σοβαρή σε εθνικό επίπεδο πείνα που κόστισε τη ζωή σε εκατομμύρια ανθρώπους.

Κατά την όγδοη Ολομέλεια της Όγδοης Κεντρικής Συνεδρίασης της Επιτροπής του Κ.Κ.Κ. που πραγματοποιήθηκε στο Λουσάν το 1959, ποιος μεταξύ των συμμετεχόντων δεν συμφώνησε με την άποψη του στρατηγού Πενγκ Ντε-Χουάι⁷ ότι το Μεγάλο Άλμα προς τα

⁶ Ο αυτοκράτορας Νεφρίτης και ο βασιλιάς Δράκος είναι κινεζικές μυθικές φιγούρες. Ο αυτοκράτορας Νεφρίτης, γνωστός ως η Μεγαλοπρεπής Προσωποποίηση του Νεφρίτη και αποκαλούμενος ανεπίσημα από τα παιδιά και τους απλούς ανθρώπους ως Παππούς Ουρανός, είναι ο κυβερνήτης του Ουρανού και μεταξύ των σημαντικότερων θεών του κινεζικού ταοϊστικού πανθέου. Ο βασιλιάς Δράκος είναι ο θείος κυβερνήτης των τεσσάρων θαλασσών. Κάθε θάλασσα, που αντιστοιχεί σε μια από τις βασικές κατευθύνσεις, κυβερνιέται από έναν βασιλιά Δράκοντα. Αυτοί οι βασιλιάδες ζουν σε κρυστάλλινα παλάτια, που φρουρούνται από στρατιώτες γαρίδες και στρατηγούς κάβουρες. Πέρα από την κυριαρχία τους στην υδρόβια ζωή, οι βασιλιάδες αυτοί χειρίζονται επίσης τα σύννεφα και τη βροχή. Ο βασιλιάς Δράκος της ανατολικής θάλασσας λέγεται ότι έχει τη μεγαλύτερη επικράτεια.

⁷ Πενγκ Ντε-Χουάι (1898-1974): Κομμουνιστής στρατηγός και πολιτικός ηγέτης. Ο Πενγκ ήταν ο προϊστάμενος διοικητής στον κορεατικό πόλεμο, αντιπρόεδρος του κρατικού Συμβουλίου, μέλος του Πολιτικού Γραφείου και υπουργός Άμυνας από το 1954-1959. Απομακρύνθηκε από τις θέσεις του μετά τη διαφωνία του με τις αριστερές προσεγγίσεις του Μάο στην ολομέλεια του Λουσάν του Κ.Κ.Κ. το 1959.

εμπρός που άρχισε από τον Μάο ήταν ανόητο; Εντούτοις, η ενίσχυση ή μη της πολιτικής του Μάο οροθετούσε τη γραμμή μεταξύ πίστης ή προδοσίας ή τη γραμμή μεταξύ ζωής και θανάτου. Σε μια ιστορία από την κινεζική ιστορία, όταν ο Τζάο Γκάο⁸ υποστήριξε ότι ένα ελάφι ήταν άλογο, ήξερε τη διαφορά μεταξύ ενός ελαφιού και ενός αλόγου, αλλά αποκάλεσε σκόπιμα ένα ελάφι άλογο για να ελέγξει την κοινή γνώμη, να κατασιγάσει τις συζητήσεις και να επεκτείνει την εξουσία του. Το αποτέλεσμα της Ολομέλειας του Λουσάν ήταν ότι ακόμη και ο Πενγκ Ντε-Χουάι αναγκάστηκε να υπογράψει ένα ψήφισμα καταδικάζοντας και διώκοντας τον ίδιο του τον εαυτό από την κεντρική κυβέρνηση. Ομοίως, στα τελευταία χρόνια της Πολιτιστικής Επανάστασης, ο Ντενγκ Σιαο-Πινγκ αναγκάστηκε να υποσχεθεί ότι δεν θα διαμαρτυρόταν ποτέ ενάντια στην κυβερνητική απόφαση να απομακρυνθεί από το πόστο του.

Η κοινωνία στηρίζεται στην εμπειρία του παρελθόντος για να καταλάβει τον κόσμο και να επεκτείνει τους ορίζοντές της. Το Κ.Κ.Κ., εντούτοις, έχει στερήσει από το λαό την ευκαιρία να μάθει από την ιστορία. Η επίσημη λογοκρισία των μέσων επικοινωνίας έχει συντελέσει μόνο στη μείωση της ικανότητας των πολιτών να διακρίνουν το καλό από κακό. Ύστερα από κάθε πολιτική κίνηση, στις νεότερες γενεές έχουν δοθεί μόνο οι θετικές περιγραφές του Κόμματος, αλλά λείπουν οι αναλύσεις, τα ιδανικά και η πείρα των οξυδερκών ανθρώπων των παλαιότερων γενεών. Κατά συνέπεια, οι άνθρωποι έχουν σκόρπιες μόνο πληροφορίες ως βάση για την κατανόηση της ιστορίας και για την αποτίμηση των πρόσφατων γεγονότων, θεωρώντας ότι είναι σωστοί ενώ παρεκκλίνουν παρασάγγες από την αλήθεια. Κατά συνέπεια, η πολιτική του Κ.Κ.Κ. να κρατά τους ανθρώπους στην άγνοια έχει πραγματοποιηθεί πλήρως.

VI. Η Πολιτιστική Επανάσταση – Ο κόσμος άνω κάτω λόγω της κακής κατοχής

Η Πολιτιστική Επανάσταση ήταν μια μεγάλη παράσταση που «ανέβασε» το κομμουνιστικό φάσμα καθώς κατείχε ολόκληρη την Κίνα. Το 1966, ένα νέο κύμα βίας εξαπολύθηκε στην Κίνα, και ένας ανεξέλεγκτος κόκκινος τρόμος τίνανε τα βουνά και πάγωσε τους ποταμούς. Ο συγγραφέας Τσιν Μου περιέγραψε την Πολιτιστική Επανάσταση με ψυχρούς όρους:

«Ήταν αληθινά μια πρωτοφανής καταστροφή: το Κ.Κ.Κ. φυλάκισε εκατομμύρια ανθρώπους λόγω της σύνδεσής τους με ένα [σεσημασμένο] οικογενειακό μέλος, σκότωσε εκατομμύρια περισσότερους, κατέστρεψε οικογένειες, μετέτρεψε παιδιά σε κακοποιούς, έκαψε βιβλία, γκρέμισε αρχαία κτήρια, διαπράττοντας όλων των ειδών τα εγκλήματα στο όνομα της επανάστασης.»

Συντηρητικοί υπολογισμοί τοποθετούν τον αριθμό των αφύσικων θανάτων στην Κίνα στη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης σε 7,73 εκατομμύρια.

Οι άνθρωποι συχνά σκέφτονται εσφαλμένα ότι η βία και το μακελειό στη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης συνέβησαν κυρίως κατά τις επαναστατικές κινητοποιήσεις και ότι ήταν οι Ερυθροφρουροί και οι επαναστάτες που διέπραξαν τις δολοφονίες. Εντούτοις,

⁸ Τζάο Γκάο (ημερομηνία γέννησης άγνωστη, πέθανε 210 π.Χ.): Προϊστάμενος ευνούχος κατά τη δυναστεία Τσιν. Το 210 π.Χ., μετά το θάνατο του αυτοκράτορα Τσιν Σι Χουάνγκ, ο Τζάο Γκάο, ο πρωθυπουργός Λι Σι και ο δεύτερος γιος του αυτοκράτορα Χου Χάι πλαστογράφησαν δύο διαθήκες του αυτοκράτορα, κάνοντας τον Χου Χάι τον νέο αυτοκράτορα και διατάζοντας το διάδοχο του θρόνου Φου Σου να αυτοκτονήσει. Αργότερα, οι συγκρούσεις αυξήθηκαν μεταξύ του Τζάο Γκάο και του Χου Χάι. Ο Τζάο έφερε ένα ελάφι στο βασιλικό δικαστήριο και ισχυρίστηκε ότι ήταν άλογο. Μόνο μια χούφτα από τα ανώτερα στελέχη τόλμησε να διαφωνήσει και να πει ότι ήταν ελάφι. Ο Τζάο Γκάο θεώρησε ότι εκείνοι που αποκάλεσαν το ζώο ελάφι ήταν εναντίον του και τους απομάκρυνε από τις θέσεις τους.

χιλιάδες επίσημα δημοσιευμένα κινεζικά ετήσια χρονικά δείχνουν ότι η κορύφωση των αφύσικων θανάτων στη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης δεν ήταν το 1966, όταν οι Ερυθροφρουροί έλεγχαν τις περισσότερες από τις κυβερνητικές οργανώσεις, ή το 1967 όταν πάλεψαν οι επαναστάτες μεταξύ των διαφορετικών ομάδων με όπλα, αλλά μάλλον όταν το 1968 ο Μάο επανέκτησε τον έλεγχο ολόκληρης της χώρας. Οι δολοφόνοι σε εκείνες τις περιπτώσεις ήταν συχνά ανώτεροι υπάλληλοι και στρατιώτες, οπλισμένοι εθνοφρουροί και μέλη του Κ.Κ.Κ. σε όλα τα πόστα της κυβέρνησης.

Τα ακόλουθα παραδείγματα επεξηγούν πώς η βία στη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης ήταν η πολιτική του Κ.Κ.Κ. και της περιφερειακής διοίκησης, όχι η ακραία συμπεριφορά των Ερυθροφρουρών. Το Κ.Κ.Κ. έχει καλύψει την άμεση υποκίνηση και τη συμμετοχή στη βία των αρχηγών του Κόμματος και των ανώτερων κυβερνητικών υπαλλήλων.

Τον Αύγουστο του 1966, οι Ερυθροφρουροί εδίωξαν τους κατοίκους του Πεκίνου που είχαν ταξινομηθεί στις προηγούμενες κινητοποιήσεις ως «γαιοκτήμονες, πλούσιοι αγρότες, αντεπαναστάτες, κακοποιά στοιχεία και δεξιόι» και τους ανάγκασαν να μετακινηθούν στην επαρχία. Ελλιπείς επίσημες στατιστικές έδειξαν ότι 33.695 σπίτια ερευνήθηκαν και 85.196 κάτοικοι του Πεκίνου εκδιώχτηκαν από την πόλη και εστάλησαν στον τόπο καταγωγής των γονιών τους. Ακολούθησαν οι Ερυθροφρουροί σε όλη τη χώρα διώχνοντας πάνω από 400.000 κατοίκους πόλεων στην επαρχία. Ακόμη και οι υψηλόβαθμοι ανώτεροι υπάλληλοι, των οποίων οι γονείς ήταν γαιοκτήμονες, ήρθαν αντιμέτωποι με την εξορία στην επαρχία.

Πραγματικά, το Κ.Κ.Κ. προγραμμάτισε την εκστρατεία εξορίας ακόμη και πριν την έναρξη της Πολιτιστικής Επανάστασης. Ο πρώην δήμαρχος του Πεκίνου, Πενγκ Τζεν, δήλωσε ότι οι κάτοικοι της πόλης πρέπει να είναι τόσο καθαροί ιδεολογικά όσο τα «γυάλινα πλαίσια και τα κρύσταλλα», που σήμαινε ότι όλοι οι κάτοικοι με ύποπτο ταξικό υπόβαθρο θα διώχονταν από την πόλη. Το Μάιο του 1966, ο Μάο διέταξε τους υφισταμένους του «να προστατεύσουν το κεφάλαιο». Συστάθηκε μια κύρια ομάδα εργασίας, με επικεφαλής τους Γιε Τζιαν-Γινγκ, Γιανγκ Τσενγκ-Γου και Σιε Φου-Τζι. Ένα από τα καθήκοντα αυτής της ομάδας ήταν η χρησιμοποίηση της αστυνομίας για τη δίωξη των κατοίκων του Πεκίνου με κακό ταξικό υπόβαθρο.

Αυτή η ιστορία βοηθά να καταστεί σαφές γιατί η κυβέρνηση και τα αστυνομικά τμήματα δεν επενέβησαν αλλά μάλλον υποστήριξαν τους Ερυθροφρουρούς στην έρευνα των σπιτιών και στη δίωξη πάνω από το 2% των κατοίκων του Πεκίνου. Ο υπουργός δημόσιας ασφάλειας, Σιε Φου-Τζι, απαίτησε από την αστυνομία να μην επέμβει στις ενέργειες των Ερυθροφρουρών αλλά να τους παράσχει συμβουλές και πληροφορίες. Οι Ερυθροφρουροί χρησιμοποιήθηκαν απλά από το Κόμμα για να πραγματοποιήσουν μια προγραμματισμένη ενέργεια, και έπειτα, στο τέλος του 1966, εγκαταλείφθηκαν από το Κ.Κ.Κ. Πολλοί ονομάστηκαν αντεπαναστατικοί και φυλακίστηκαν και άλλοι εστάλησαν στην επαρχία, μαζί με άλλους νέους αστικών περιοχών, για να εργαστούν και να αναθεωρήσουν τον τρόπο σκέψης τους. Η οργάνωση Κόκκινη Φρουρά της Δυτικής Πόλης, που ηγήθηκε της δίωξης των κατοίκων των πόλεων, ιδρύθηκε υπό την καθοδήγηση των αρχηγών του Κ.Κ.Κ. Η εντολή να ενοχοποιηθούν οι Ερυθροφρουροί εκδόθηκε επίσης αφότου επανεξετάστηκε από το Γενικό Γραμματέα του Κρατικού Συμβουλίου.

Μετά την απομάκρυνση των κατοίκων του Πεκίνου με «κακό ταξικό υπόβαθρο», οι αγροτικές περιοχές άρχισαν έναν άλλον κύκλο δίωξης των «κακοποιών ταξικών στοιχείων». Στις 26 Αυγούστου 1966, μια ομιλία του Σιε Φου-Τζι μεταβιβάστηκε στο Αστυνομικό

Γραφείο του Ντασίνγκ στη σύσκεψή τους. Ο Σιε διέταξε την αστυνομία να βοηθήσει τους Ερυθροφρουρούς στην έρευνα των σπιτιών των «πέντε στιγματισμένων κατηγοριών» (γαιοκτήμονες, πλούσιοι αγρότες, αντεπαναστάτες, κακοποιά στοιχεία και δεξιοί) με την παροχή συμβουλών και πληροφοριών και τη βοήθεια στις επιδρομές τους. Το διαβόητο Μακελειό του Ντασίνγκ⁹ συνέβη ως αποτέλεσμα των άμεσων οδηγιών του αστυνομικού τμήματος. Οι διοργανωτές ήταν ο πρόεδρος και ο γραμματέας του Κ.Κ.Κ. του αστυνομικού τμήματος, και οι δολοφόνοι ήταν κυρίως εθνοφρουροί που δεν λυπήθηκαν ούτε και τα παιδιά.

Πολλοί έγιναν δεκτοί στο Κ.Κ.Κ. για την «καλή διαγωγή τους» στη διάρκεια παρόμοιων μακελειών. Σύμφωνα με ελλιπείς στατιστικές για την επαρχία Γκουανγκσί, περίπου 50.000 μέλη του Κ.Κ.Κ. συμμετείχαν στη δολοφονία. Μεταξύ τους περισσότεροι από 9.000 έγιναν δεκτοί στο Κόμμα αμέσως μετά τη δολοφονία κάποιου, περισσότεροι από 20.000 διέπραξαν φόνο αφότου έγιναν δεκτοί στο Κόμμα και περισσότερα από 19.000 μέλη του Κόμματος αναμείχθηκαν σε δολοφονίες με τον έναν ή τον άλλον τρόπο.

Στη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης, η ταξική θεωρία εφαρμοζόταν επίσης στις ήττες. Οι κακοί άξιζε να χτυπιούνται από τους καλούς. Ήταν τιμητικό για κάποιον κακό να χτυπήσει ένα άλλον κακό. Ήταν παρανόηση εάν κάποιος καλός χτυπούσε έναν άλλον καλό. Αυτή η θεωρία, που επινοήθηκε από τον Μάο, διαδόθηκε ευρέως στις επαναστατικές κινήσεις. Η βία και το μακελειό διαδόθηκαν ακολουθώντας τη λογική ότι οι εχθροί της πάλης των τάξεων άξιζαν κάθε βία εναντίον τους.

Από τις 13 Αυγούστου έως τις 7 Οκτωβρίου του 1967, πολιτοφύλακες στο νομό Ντάο στην επαρχία Χουνάν έσφαξαν μέλη της οργάνωσης «Xiangjiang Wind and Thunder» και εκείνους των «πέντε στιγματισμένων κατηγοριών». Η σφαγή διάρκεσε 66 ημέρες: περισσότεροι από 4.519 άνθρωποι σε 2.778 οικογένειες σκοτώθηκαν σε 468 ταξιαρχίες (διοικητικά χωριά) κολεκτίβων των 36 ανθρώπων σε 10 περιοχές. Σε ολόκληρο το νομαρχιακό διαμέρισμα που αποτελείται από 10 νομούς, συνολικά 9.093 άνθρωποι σκοτώθηκαν, εκ των οποίων το 38% ήταν των «πέντε στιγματισμένων κατηγοριών» και το 44% ήταν τα παιδιά τους. Το πιο ηλικιωμένο άτομο που σκοτώθηκε ήταν 78 ετών, και το νεότερο μόνο 10 ημερών.

Αυτή είναι μόνο μια περίπτωση βίας σε μια μικρή περιοχή στη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης. Στην Εσωτερική Μογγολία, μετά την ίδρυση της «επαναστατικής επιτροπής» στις αρχές του 1968, η εκκαθάριση των τάξεων και η εκκαθάριση του κατασκευασμένου «Λαϊκού Επαναστατικού Κόμματος της Εσωτερικής Μογγολίας» σκότωσαν περισσότερους από 350.000 ανθρώπους. Το 1968, δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι στην επαρχία Γκουανγκσί συμμετείχαν στη μαζική σφαγή της επαναστατικής οργάνωσης «422», σκοτώνοντας περισσότερους από 110.000 ανθρώπους.

Αυτές οι περιπτώσεις δείχνουν αυτές οι μαζικές πράξεις δολοφονίας στη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης έγιναν όλες υπό την άμεση υποκίνηση και καθοδήγηση των αρχηγών του Κ.Κ.Κ., που ενθάρρυναν και χρησιμοποίησαν τη βία για να διώξουν και να σκοτώσουν ανθρώπους. Εκείνοι οι δολοφόνοι που συμμετείχαν άμεσα στην καθοδήγηση και

⁹ Το μακελειό στο Ντασίνγκ έγινε τον Αύγουστο του 1966 κατά την αλλαγή της ηγεσίας του Κόμματος στο Πεκίνο. Εκείνη την περίοδο, ο Σιε Φου-Τζί, ο υπουργός Δημόσιας Ασφάλειας, έκανε μια ομιλία σε μια συνεδρίαση με το γραφείο Δημόσιας Ασφάλειας του Πεκίνου, ενθαρρύνοντας τη μη μεσολάβηση στις ενέργειες των Ερυθροφρουρών ενάντια στις «πέντε μαύρες τάξεις». Αυτή η ομιλία αναμεταδόθηκε σύντομα σε μια συνεδρίαση της μόνιμης επιτροπής του Γραφείου Δημόσιας Ασφάλειας του Ντασίνγκ. Μετά τη συνεδρίαση, το γραφείο Δημόσιας Ασφάλειας του Ντασίνγκ έλαβε αμέσως μέτρα και διαμόρφωσε ένα σχέδιο για να υποκινήσει τις μάζες στο νομό Ντασίνγκ για να εξοντώσει τις «πέντε μαύρες τάξεις».

στην εκτέλεση των δολοφονιών προέρχονταν κυρίως από το στρατό, την αστυνομία, την οπλισμένη πολιτοφυλακή και ήταν μέλη-κλειδιά του Κόμματος και της Ένωσης Νεολαίας.

Εφόσον στη διάρκεια της Εδαφικής Μεταρρύθμισης το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε τους αγρότες για να ανατρέψει τους γαιοκτήμονες για να καταλάβει τη γη, στη διάρκεια της Βιομηχανικής και Εμπορικής Μεταρρύθμισης το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε την εργατική τάξη για να ανατρέψει τους κεφαλαιοκράτες και να κερδίσει τα περιουσιακά τους στοιχεία, και στη διάρκεια της Αντι-δεξιάς κίνησης το Κ.Κ.Κ. διώξε όλους τους διανοούμενους που είχαν διαφορετικές απόψεις, τότε ποιος ήταν ο σκοπός όλων αυτών των δολοφονιών στη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης; Το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε μια ομάδα για να σκοτώσει κάποια άλλη, και δεν στηρίχτηκε σε καμιά τάξη. Ακόμα κι αν κάποιος ανήκε στην τάξη των εργατών και των αγροτών, δύο τάξεις στις οποίες το Κόμμα στηρίχθηκε στο παρελθόν, εάν η άποψή του διέφερε από αυτήν του Κόμματος, η ζωή του ήταν σε κίνδυνο. Έτσι λοιπόν, γιατί έγιναν όλα αυτά;

Ο στόχος ήταν να καθιερωθεί ο κομμουνισμός ως η μόνη θρησκεία που θα εξουσίαζε ολόκληρη τη χώρα, που θα έλεγχε όχι μόνο το κράτος αλλά και το νου κάθε ατόμου.

Η Πολιτιστική Επανάσταση ώθησε το Κ.Κ.Κ. και την προσωπολατρία του Μάο στο αποκορύφωμα. Η θεωρία του Μάο έπρεπε να χρησιμοποιηθεί για να υπαγορεύει τα πάντα και το ατομικό όραμα ενός έπρεπε να εμπεδωθεί στο νου δεκάδων εκατομμυρίων πολιτών. Η Πολιτιστική Επανάσταση, με τρόπο πρωτοφανή, σκόπιμα δεν καθόρισε λεπτομερώς αυτό που δεν μπορούσε να γίνει. Αντ' αυτού, το Κόμμα έδωσε έμφαση στο τι μπορεί να γίνει και πώς να το κάνει. Τίποτα έξω από αυτό το όριο δεν μπορούσε να γίνει ή ακόμα και να νοηθεί.

Στη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης, ο καθένας στη χώρα εκτελούσε ένα τελετουργικό, τρόπον τινά θρησκευτικό: «Απευθυνθείτε στο Κόμμα για οδηγίες το πρωί και υποβάλετε έκθεση στο Κόμμα το βράδυ», επιδοκιμάζοντας τον πρόεδρο Μάο αρκετές φορές ημερησίως, δίνοντάς του ευχές για απεριόριστη μακροζωία, και κάνοντας πρωί και βράδυ πολιτικές προσευχές σε ημερήσια βάση. Σχεδόν κάθε εγγράμματο πρόσωπο είχε την εμπειρία του να κάνει εγγράφως την αυτοκριτική του και να καταγράφει τις σκέψεις του. Αποσπάσματα του Μάο όπως το ακόλουθο απαγγέλλονταν συχνά: «Αγωνιστείτε αμείλικτα ενάντια σε κάθε εγωιστική σκέψη που περνά. Εκτελέστε τις οδηγίες είτε τις καταλαβαίνετε είτε όχι. Εμβαθύνετε την κατανόησή σας στη διαδικασία της εκτέλεσης».

Μόνο ένας «Θεός» (ο Μάο) επιτρεπόταν να λατρεύεται. Μόνο ένα είδος γραφής (η διδασκαλία του Μάο) επιτρεπόταν να μελετάται. Σύντομα η διαδικασία της «θεοποίησης» προχώρησε σε τέτοιο βαθμό, που οι άνθρωποι δεν μπορούσαν να αγοράσουν τρόφιμα εάν δεν απάγγελναν ένα τσιτάτο ή δεν απηύθυναν έναν χαιρετισμό στον Μάο. Στα ψώνια, στο λεωφορείο, ακόμα και όταν τηλεφωνούσαν, έπρεπε να μνημονεύουν ένα τσιτάτο του Μάο, ακόμα κι αν ήταν εντελώς άσχετο. Σε αυτά τα λατρευτικά τελετουργικά, οι άνθρωποι ήταν είτε φανατικοί, είτε κυνικοί, και σε κάθε περίπτωση ήταν ήδη υπό τον έλεγχο του κομμουνιστικού κακού φάσματος. Το να λέει κανείς ψέματα, να ανέχεται τα ψέματα και να στηρίζεται στα ψέματα έγινε τρόπος ζωής του κινεζικού λαού.

VII. Η Μεταρρύθμιση και το άνοιγμα – Η βία εξελίσσεται με το χρόνο

Η Πολιτιστική Επανάσταση ήταν μια περίοδος αιματοχυσίας, δολοφονιών, διαμαρτυριών, απώλειας συνείδησης και σύγχυσης μεταξύ του τι είναι σωστό και τι λανθασμένο. Μετά την

Πολιτιστική Επανάσταση, η ηγεσία του Κ.Κ.Κ. άλλαζε συχνά τα συνθήματά της, όπως η κυβέρνηση άλλαξε έξι φορές μέσα σε 20 χρόνια. Η ατομική ιδιοκτησία έχει επιστρέψει στην Κίνα, οι διαφορές στο βιοτικό επίπεδο μεταξύ κατοίκων των αστικών και των αγροτικών περιοχών έχουν διευρυνθεί, οι άγονες περιοχές έχουν επεκταθεί, το νερό των ποταμών έχει στεγνώσει και η χρήση ναρκωτικών και η πορνεία έχουν αυξηθεί. Όλα τα «εγκλήματα» ενάντια στα οποία πάλεψε το Κ.Κ.Κ. επιτρέπονται σήμερα και πάλι.

Η άσπλαχνη καρδιά του Κ.Κ.Κ., η διεστραμμένη του φύση, οι κακές πράξεις και η δυνατότητα να επέλθει καταστροφή στη χώρα αυξήθηκαν. Κατά τη σφαγή στην πλατεία Τιενανμέν το 1989, το Κόμμα κινητοποίησε στρατό και τανκ για να σκοτώσει τους φοιτητές που διαμαρτύρονταν στην πλατεία Τιενανμέν. Η κακοήθης δίωξη των ασκουμένων του Φάλουν Γκονγκ είναι ακόμα χειρότερη. Τον Οκτώβριο του 2004, για να πάρει τη γη από τους αγρότες, η πόλη Γιουλίν της επαρχίας Σαανσί κινητοποίησε πάνω από 1.600 αστυνομικούς καταστολής για να συλλάβει και να πυροβολήσει περισσότερους από 50 αγρότες. Ο πολιτικός έλεγχος της κινεζικής κυβέρνησης συνεχίζει να στηρίζεται στη φιλοσοφία του Κ.Κ.Κ. για πάλι και βία. Η μόνη διαφορά από το παρελθόν είναι ότι το Κόμμα έχει γίνει ακόμα πιο παραπλανητικό.

Θέσπιση Νόμων: Το Κ.Κ.Κ. δεν έχει σταματήσει ποτέ να δημιουργεί συγκρούσεις μεταξύ των πολιτών. Έχουν κυνηγήσει μεγάλο αριθμό πολιτών λόγω του ότι ήταν δήθεν αντεπαναστάτες, αντι-σοσιαλιστές, κακοποιά στοιχεία και μέλη σατανικής λατρείας. Η ολοκληρωτική φύση του Κ.Κ.Κ. συνεχίζει να συγκρούεται με όλες τις άλλες αστικές ομάδες και οργανώσεις. Στο όνομα «της διατήρησης της τάξης και της σταθερότητας της κοινωνίας», το Κόμμα συνεχίζει να αλλάζει το σύνταγμα, τους νόμους και τους κανονισμούς και έχει εκδιώξει τον καθένα που διαφωνεί με την κυβέρνηση.

Τον Ιούλιο του 1999, ο Τζιανγκ Τζε-Μιν πήρε μια προσωπική απόφαση, ενάντια στη θέληση των περισσότερων μελών του Πολιτικού Γραφείου: να εξαλείψει το Φάλουν Γκονγκ μέσα σε τρεις μήνες. Η δυσφήμιση και τα ψέματα τύλιξαν γρήγορα τη χώρα. Αφότου ο Τζιανγκ Τζε-Μιν αποκήρυξε το Φάλουν Γκονγκ ως «σατανική λατρεία» σε μια συνέντευξη στη γαλλική *Le Figaro*, ακολουθήθηκε επίσημη προπαγάνδα μέσω των εφημερίδων με άμεσες δημοσιεύσεις άρθρων πιέζοντας τους πάντες στη χώρα να στραφούν κατά του Φάλουν Γκονγκ. Το Εθνικό Λαϊκό Συνέδριο εξαναγκάστηκε στην έγκριση μιας ακατανόητης «απόφασης» σχετικά με τις σατανικές λατρείες. Λίγο ύστερα από αυτό το Ανώτατο Δικαστήριο του Λαού και η Ανώτατη Αντιπροσωπεία του Λαού εξέδωσαν από κοινού μια «εξήγηση» της «απόφασης».

Στις 22 Ιουλίου του 1999, το Πρακτορείο Ειδήσεων Σινχουά δημοσίευσε τις ομιλίες των αρχηγών του Τμήματος Οργάνωσης του Κ.Κ.Κ. και του Τμήματος Προπαγάνδας που υποστήριζαν δημοσίως την καταδίωξη του Φάλουν Γκονγκ εκ μέρους του Τζιανγκ. Οι Κινέζοι πιάστηκαν στα δίχτυα απλώς και μόνο επειδή ήταν μια απόφαση που λήφθηκε από το Κόμμα. Μπορούν μόνο να υπακούν σε διαταγές χωρίς να τολμούν να προβάλλουν οποιεσδήποτε αντιρρήσεις.

Τα προηγούμενα πέντε χρόνια, η κυβέρνηση χρησιμοποιούσε το ένα τέταρτο των οικονομικών πόρων του έθνους για τη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ. Ο καθένας στη χώρα έπρεπε να περάσει μια δοκιμή. Οι περισσότεροι που παραδέχτηκαν τη συμμετοχή τους στην άσκηση του Φάλουν Γκονγκ αλλά αρνήθηκαν να σταματήσουν την πρακτική έχουν χάσει τη δουλειά τους, ενώ άλλοι έχουν καταδικαστεί σε καταναγκαστικά έργα. Οι ασκούμενοι του Φάλουν Γκονγκ δεν έχουν παραβιάσει κανένα νόμο, ούτε έχουν προδώσει τη χώρα ούτε

έχουν αντιταχθεί στην κυβέρνηση. Έχουν πιστέψει μόνο «στην αλήθεια, στην καλοσύνη και στην ανεκτικότητα». Ακόμα, εκατοντάδες χιλιάδες φυλακίστηκαν. Ενώ το Κ.Κ.Κ. έχει επιβάλει έναν ασφυκτικό αποκλεισμό των πληροφοριών, περισσότεροι από 1.100 άνθρωποι όπως έχει επιβεβαιωθεί από τις οικογένειές τους, έχουν βασανιστεί μέχρι θανάτου, ενώ ο πραγματικός αριθμός των θανάτων είναι πολύ υψηλότερος.

Ειδησεογραφία: Στις 15 Οκτωβρίου του 2004, η εφημερίδα *Wenweipao* με βάση το Χονγκ Κονγκ ανέφερε ότι ο 20ός δορυφόρος της Κίνας επέστρεψε στη Γη, και πέφτοντας κατέστρεψε το σπίτι του Χούο Τζί-Γιου στο δήμο Πενγκλάι, που βρίσκεται στο νομό Νταγίν, στην επαρχία Σιτσουάν. Η αναφορά παρέθεσε τα λεγόμενα του διευθυντή Άι Γιου-Τσινγκ του κυβερνητικού γραφείου στο νομό Νταγίν ότι επιβεβαιώθηκε ότι ο «μαύρος όγκος» είναι ο δορυφόρος. Ο ίδιος ο Άι ήταν ο επιτόπιος αναπληρωτής διευθυντής του δορυφορικού προγράμματος αποκατάστασης. Εντούτοις, τα *Νέα του Σινχουά* ανέφεραν μόνο το χρόνο αποκατάστασης του δορυφόρου, υπογραμμίζοντας ότι αυτό ήταν ο 20ός επιστημονικός και τεχνικός πειραματικός δορυφόρος που επανακτήθηκε από την Κίνα. Τα *Νέα του Σινχουά* δεν ανέφεραν λέξη για το ότι ο δορυφόρος κατέστρεψε ένα σπίτι. Αυτό είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα της συνήθους πρακτικής των τηλεοπτικών δελτίων ειδήσεων στην Κίνα του να αναφέρουν μόνο τις καλές ειδήσεις και να καλύπτουν τις κακές, κατά τις οδηγίες του Κόμματος.

Τα ψέματα και οι συκοφαντίες που δημοσιεύονται από τις εφημερίδες και τις τηλεοπτικές εκπομπές έχουν βοηθήσει πολύ την εκτέλεση της πολιτικής του Κ.Κ.Κ. σε όλες τις προηγούμενες πολιτικές κινητοποιήσεις. Οι εντολές του Κόμματος εκτελούνταν αμέσως από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης της χώρας. Όταν το Κόμμα θέλησε να αρχίσει μια Αντι-δεξιά κίνηση, τα μέσα σε όλη την Κίνα εξέθεσαν με μια φωνή τα εγκλήματα των δεξιών. Όταν το Κόμμα θέλησε να ιδρύσει τις κολεκτίβες, κάθε εφημερίδα άρχισε να εγκωμιάζει την ανωτερότητα των κολεκτίβων. Μέσα στον πρώτο μήνα από τη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ, η τηλεόραση και οι ραδιοσταθμοί συκοφαντούσαν το Φάλουν Γκονγκ επανειλημμένως στην πρωινή τους αναμετάδοση, κάνοντας πλύση εγκεφάλου. Από τότε, ο Τζιανγκ έχει χρησιμοποιήσει τα μέσα μαζικής ενημέρωσης επανειλημμένως για να κατασκευάσει και να διαδώσει ψέματα και συκοφαντίες εναντίον του Φάλουν Γκονγκ. Αυτό περιλαμβάνει την προσπάθεια να υποκινηθεί η σε εθνικό επίπεδο έχθρα ενάντια στο Φάλουν Γκονγκ μεταδίδοντας ψεύτικες ειδήσεις ότι ασκούμενοι του Φάλουν Γκονγκ διαπράττουν φόνους και αυτοκτονούν. Ένα παράδειγμα τέτοιας ψεύτικης ανακοίνωσης είναι το σκηνοθετημένο περιστατικό «Αυτοθυσίας στην πλατεία Τιενανμέν», το οποίο επικρίθηκε από την ΜΚΟ Διεθνής Εκπαιδευτική Ανάπτυξη ως κυβερνητικά οργανωμένη ενέργεια με στόχο την εξαπάτηση. Στα προηγούμενα πέντε χρόνια, καμία κινεζική εφημερίδα ή τηλεοπτικός σταθμός δεν έχει αναφέρει την αλήθεια για το Φάλουν Γκονγκ.

Ο κινεζικός λαός είναι συνηθισμένος στις ψεύτικες ειδήσεις. Ένας παλιότερος δημοσιογράφος του Σινχουά είπε κάποτε: «Πώς μπορέσατε να εμπιστευθείτε οποιοδήποτε ρεπορτάζ της Σινχουά;». Οι άνθρωποι έχουν περιγράψει τα κινεζικά πρακτορεία ειδήσεων σαν το «σκυλί» του Κόμματος. Ένα λαϊκό τραγούδι λέει: «Είναι ένα σκυλί που ανατρέφεται από το Κόμμα, που φρουρεί την πύλη του Κόμματος. Θα δάγκωνε οποιονδήποτε του ζητούσε το Κόμμα, και το Κόμμα ζητά πολλές φορές κάτι τέτοιο».

Εκπαίδευση: Στην Κίνα, η εκπαίδευση έγινε άλλο ένα εργαλείο που χρησιμοποιήθηκε για τον έλεγχο του λαού. Ο αρχικός σκοπός της εκπαίδευσης ήταν να διδαχθούν οι διανοούμενοι με τρόπο ώστε να έχουν και γνώση και ορθή κρίση. Η γνώση αναφέρεται στην κατανόηση των πληροφοριών, των δεδομένων και των ιστορικών γεγονότων, ενώ η κρίση αναφέρεται

στη διαδικασία ανάλυσης, έρευνας, κριτικής και αναπαραγωγής αυτής της γνώσης –μια διαδικασία πνευματικής ανάπτυξης. Εκείνοι που έχουν γνώση χωρίς κατάλληλη κρίση αναφέρονται ως βιβλιοσκώληκες, μη αληθινοί διανοούμενοι με κοινωνική συνείδηση. Για αυτό στην κινεζική ιστορία χαίρουν ιδιαίτερου σεβασμού οι διανοούμενοι που διαθέτουν ορθή κρίση, όχι εκείνοι που έχουν απλώς γνώσεις. Όμως υπό την εξουσία του Κ.Κ.Κ., η Κίνα γέμισε με διανοούμενους που έχουν γνώσεις αλλά όχι κρίση, ή που δεν τολμούν να ασκήσουν κριτική. Η εκπαίδευση στα σχολεία ήταν εστιασμένη στο να διδάσκει στους μαθητές να μην κάνουν πράγματα που το Κόμμα δεν ήθελε να κάνουν. Τα τελευταία χρόνια, όλα τα σχολεία άρχισαν να διδάσκουν την πολιτική και την ιστορία του Κ.Κ.Κ. με τα ενοποιημένα εγχειρίδια. Οι δάσκαλοι δεν πίστευαν το περιεχόμενο του κειμένου, όμως αναγκάζονταν να «πειθαρχούν» και να το διδάσκουν ενάντια στη θέλησή τους. Οι μαθητές δεν ασπάζονταν το κείμενο ή τους δασκάλους τους, όμως έπρεπε να θυμούνται όλο το περιεχόμενο του κειμένου, προκειμένου να περάσουν τις εξετάσεις. Πρόσφατα, οι ερωτήσεις για το Φάλουν Γκονγκ περιλήφθηκαν στους διαγωνισμούς εισόδου στα πανεπιστήμια και στα λύκεια. Οι μαθητές που δεν ξέρουν τις πρότυπες απαντήσεις δεν παίρνουν τα υψηλά αποτελέσματα για να μουν στα καλά πανεπιστήμια ή λύκεια. Εάν ένας μαθητής τολμήσει να πει την αλήθεια, θα αποβληθεί από το σχολείο αμέσως και θα χάσει οποιαδήποτε δυνατότητα βασικής εκπαίδευσης.

Στο δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα, λόγω της επιρροής των εφημερίδων και των κυβερνητικών εγγράφων, πολλές γνωστές φράσεις έχουν διαδοθεί σαν αλήθεια, όπως το τσιτάτο του Μάο: «Εμείς πρέπει να υποστηρίξουμε οτιδήποτε στο οποίο αντιτίθεται ο εχθρός και να αντιτασσόμαστε σε οτιδήποτε υποστηρίζει ο εχθρός». Οι αρνητικές επιδράσεις έχουν διαδοθεί παντού: έχουν δηλητηριάσει τις καρδιές των ανθρώπων, αντικαθιστώντας την καλοκαγαθία και καταστρέφοντας την ηθική αρχή του ζην με ειρήνη και αρμονία.

Το 2004, το κινεζικό Κέντρο Πληροφόρησης ανέλυσε μια έρευνα που έγινε από το κινεζικό *Sina Net*, και τα αποτελέσματα δείχνουν ότι το 82,6% της κινεζικής νεολαίας συμφώνησε ότι μπορεί κάποιος να κακομεταχειρίζεται γυναίκες, παιδιά και φυλακισμένους στη διάρκεια ενός πολέμου. Αυτό το αποτέλεσμα σοκάρει, αλλά απεικονίζει τη νοοτροπία του κινεζικού λαού, και ειδικά της νεότερης γενεάς, η οποία στερείται μια βασική κατανόηση είτε της παραδοσιακής πολιτιστικής έννοιας της φιλανθρωπίας είτε της έννοιας της ανθρωπιάς.

Στις 11 Σεπτεμβρίου του 2004, ένας μανιακός πετσόκοψε 28 παιδιά με μαχαίρι στην πόλη Σούτζοου. Στις 20 του ίδιου μήνα, ένας άλλος στην επαρχία Σάντονγκ τραυμάτισε 25 μαθητές δημοτικού σχολείου με μαχαίρι. Μερικοί δάσκαλοι δημοτικών σχολείων ανάγκασαν τους μαθητές να κατασκευάσουν αυτοσχέδιες κροτίδες για να συλλέξουν χρήματα για το σχολείο, με συνέπεια μια έκρηξη στην οποία σκοτώθηκαν μαθητές.

Εφαρμογή πολιτικών: Η ηγεσία του Κ.Κ.Κ. έχει χρησιμοποιήσει συχνά τις απειλές και τον εξαναγκασμό για να εξασφαλίσει την εφαρμογή των πολιτικών της. Ένα από τα μέσα που χρησιμοποίησε ήταν τα πολιτικά συνθήματα. Επί μεγάλο διάστημα, το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε τον αριθμό των ταχυδρομημένων συνθημάτων ως κριτήριο αξιολόγησης των πολιτικών επιτευγμάτων κάποιου. Στη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης, μέσα σε μια νύχτα το Πεκίνο έγινε μια «κόκκινη θάλασσα» από αφίσες, με το σύνθημα «κάτω οι κυβερνώντες κεφαλαιοκράτες στο Κόμμα». Στην επαρχία, ειρωνικά, τα συνθήματα ήταν πιο σύντομα: «Κάτω το κυβερνών κόμμα».

Πρόσφατα, για να προωθήσουν το Δασικό Νόμο, το Κρατικό Γραφείο Δασονομίας και όλοι οι σταθμοί και τα γραφεία δασικής προστασίας διέταξαν αυστηρά την παραγωγή ενός πρότυπου αριθμού συνθημάτων. Η μη επίτευξη της ποσόστωσης θα αντιμετωπιζόταν ως μη ολοκλήρωση του καθήκοντος. Κατά συνέπεια, τα τοπικά κυβερνητικά γραφεία ανάρτησαν έναν μεγάλο αριθμό συνθημάτων, συμπεριλαμβανομένου του «όποιος καίει τα βουνά πηγαίνει φυλακή». Στη διοίκηση του ελέγχου γεννήσεων τα τελευταία χρόνια, έχουν υπάρξει ακόμα χειρότερα συνθήματα όπως, «εάν ένα άτομο παραβιάσει το νόμο, ολόκληρο το χωριό θα στερηθεί», «Προτιμότερο ένας ακόμη τάφος από ένα ακόμη μωρό» ή «εάν κάποιος δεν έχει την πρόβλεψη αγγειοτομής, το σπίτι του θα γκρεμιστεί, εάν κάποια δεν έχει κάνει άμβλωση, οι αγελάδες και ορυζώνες της θα δημευθούν». Υπήρχαν κι άλλα συνθήματα που παραβιάζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα και το Σύνταγμα, όπως «Θα κοιμηθείτε στη φυλακή αύριο εάν δεν πληρώνετε τους φόρους σήμερα».

Βασικά ένα σύνθημα είναι ένας τρόπος διαφήμισης, αλλά με τρόπο απλούστερο και επαναλαμβανόμενο. Ως εκ τούτου, η κινεζική κυβέρνηση χρησιμοποιεί συχνά τα συνθήματα για να προωθήσει πολιτικές ιδέες, πεποιθήσεις και θέσεις. Τα πολιτικά συνθήματα μπορούν επίσης να εμφανιστούν ως λόγοι που η κυβέρνηση εκφωνεί στο λαό. Εντούτοις, στην πολιτική προώθησης συνθημάτων του Κ.Κ.Κ. δεν είναι δύσκολο να αισθανθεί κάποιος την τάση βίας και σκληρότητας.

VIII. Κάντε Πλύση Εγκεφάλου σε ολόκληρη τη χώρα και μετατρέψτε τη σε «φυλακή του νου»

Το αποτελεσματικότερο όπλο που χρησιμοποιεί το Κ.Κ.Κ. για να διατηρήσει την τυραννική του εξουσία είναι το σύστημα ελέγχου του. Με έναν καλά οργανωμένο τρόπο, το Κ.Κ.Κ. επιβάλλει μια νοοτροπία υπακοής σε κάθε πολίτη. Εάν το Κόμμα αυτό-αντικρούεται ή αλλάζει συνεχώς πολιτική δεν πειράζει, εφόσον μπορεί συστηματικά να οργανώνει έναν τρόπο για να στερεί τα φυσικά ανθρώπινα δικαιώματα του λαού. Τα κυβερνητικά πλοκάμια είναι πανταχού παρόντα. Και στις αγροτικές και στις αστικές περιοχές οι πολίτες κυβερνώνται από τις αποκαλούμενες δημοτικές επιτροπές ή επιτροπές του δρόμου. Μέχρι σήμερα, η σύναψη γάμου, το διαζύγιο και η απόκτηση ενός παιδιού χρειάζονταν την έγκριση αυτών των επιτροπών. Η ιδεολογία του Κόμματος, ο τρόπος σκέψης, οι οργανισμοί, η κοινωνική δομή, οι μηχανισμοί προπαγάνδας και τα διοικητικά συστήματα εξυπηρετούν μόνο τους δικτατορικούς σκοπούς του. Το Κόμμα, μέσα από το σύστημα διακυβέρνησης, προσπαθεί να ελέγξει τη σκέψη και τις πράξεις κάθε ατόμου.

Το πόσο άγρια το Κ.Κ.Κ. ελέγχει το λαό δεν περιορίζεται στα φυσικά βασανιστήρια που επιβάλλει. Το Κόμμα αναγκάζει επίσης τους ανθρώπους να χάσουν την ικανότητά τους να σκέφτονται ανεξάρτητα, και τους κάνει έντρομους, δειλούς που μεριμνούν μόνο για την αυτοπροστασία τους μην τολμώντας να υψώσουν τη φωνή τους. Ο στόχος του Κ.Κ.Κ. είναι η πλύση εγκεφάλου των πολιτών, έτσι ώστε να σκέφτονται και να μιλούν όπως το Κ.Κ.Κ., και να κάνουν οτιδήποτε προάγει το Κόμμα.

Υπάρχει ένα ρητό ότι η «πολιτική του Κόμματος είναι όπως το φεγγάρι, αλλάζει κάθε 15 ημέρες». Άσχετα από το πόσο συχνά το Κόμμα αλλάζει την πολιτική του, καθένas στο έθνος πρέπει να το ακολουθεί στενά. Όταν χρησιμοποιείτε ως μέσον επίθεσης εναντίον των άλλων, πρέπει να ευχαριστείτε το Κόμμα που εκτιμά τη δύναμή σας. Όταν βλάπτεστε, πρέπει να ευχαριστείτε το Κ.Κ.Κ. που σας «διδάσκει ένα μάθημα». Όταν γίνονται διακρίσεις εις

βάρος σας και το Κ.Κ.Κ. αργότερα σας αποζημιώνει, πρέπει να ευχαριστείτε το Κ.Κ.Κ. που είναι γενναιόδωρο, απροκατάληπτο και ικανό να διορθώνει τα λάθη του. Το Κ.Κ.Κ. ασκεί την τυραννία του μέσα από συνεχείς κύκλους καταστολής που ακολουθούνται από επανόρθωση.

Ύστερα από 55 χρόνια τυραννίας, το Κ.Κ.Κ. έχει φυλακίσει το μυαλό του έθνους και το έχει εσωκλείσει στο πλαίσιο που επιτρέπεται από το ίδιο το Κ.Κ.Κ.. Το να σκεφτεί κάποιος έξω από αυτό [το πλαίσιο] θεωρείται έγκλημα. Ύστερα από επαναλαμβανόμενους αγώνες, η ηλιθιότητα εγκωμιάζεται ως φρόνηση, και η δειλία είναι ένας τρόπος επιβίωσης. Σε μια σύγχρονη κοινωνία, με το Διαδίκτυο ως επικρατούσα τάση ανταλλαγής πληροφοριών, το Κ.Κ.Κ. ακόμη ζητά από το λαό να ασκεί αυτοπειθαρχία και να μη διαβάσει ειδήσεις από το εξωτερικό ή να κάνει «κλικ» σε ιστοσελίδες με λέξεις-κλειδιά όπως «ανθρώπινα δικαιώματα» και «δημοκρατία».

Η πλύση εγκεφάλου που ασκεί το Κ.Κ.Κ. είναι παράλογη, βάνουση και κατακριτέα, όμως πανταχού παρούσα. Έχει διαστρεβλώσει τις ηθικές αξίες και τις αρχές της κινεζικής κοινωνίας και έχει ξαναγράψει τα πρότυπα συμπεριφοράς και τον τρόπο ζωής του έθνους. Το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποιεί συνεχώς διανοητικά και φυσικά βασανιστήρια για να ενισχύσει την απολυταρχική του εξουσία, ώστε να κυβερνά την Κίνα με τη «θρησκεία του Κ.Κ.Κ.», που καλύπτει τα πάντα.

Συμπέρασμα

Γιατί το Κ.Κ.Κ. πρέπει να παλεύει ασταμάτητα για να κρατήσει την εξουσία του; Γιατί το Κ.Κ.Κ. θεωρεί ότι εφόσον υπάρχει η ζωή, η σύγκρουση είναι ατελείωτη; Για να επιτύχει το στόχο του, το Κ.Κ.Κ. δεν διστάζει να προβεί σε δολοφονίες ή να καταστρέψει το φυσικό περιβάλλον, ούτε νοιάζεται ότι η πλειονότητα των αγροτών και πολλοί κάτοικοι αστικών περιοχών ζουν στην ένδεια.

Είναι για την ιδεολογία του κομμουνισμού που το Κ.Κ.Κ. περνά από μια ατελείωτη σύγκρουση; Η απάντηση είναι «Όχι». Μια από τις αρχές του Κομμουνιστικού Κόμματος είναι να ξεφορτωθεί την ατομική ιδιοκτησία, κάτι που το Κ.Κ.Κ. προσπάθησε να κάνει όταν ήρθε στην εξουσία. Το Κ.Κ.Κ. θεώρησε ότι η ατομική ιδιοκτησία ήταν η πρωταρχική αιτία όλου του κακού. Εντούτοις, μετά την οικονομική μεταρρύθμιση στη δεκαετία του '80, η ατομική ιδιοκτησία επιτράπηκε πάλι στην Κίνα και προστατεύθηκε από το Σύνταγμα. Πίσω από τα ψέματα του Κ.Κ.Κ., οι άνθρωποι θα δουν ξεκάθαρα ότι στα 55 χρόνια που έχει την εξουσία, το Κ.Κ.Κ. απλώς ψευδοδιαχειρίζεται ένα σενάριο αναδιανομής της ιδιοκτησίας. Έπειτα από αρκετούς κύκλους τέτοιας διανομής, το Κ.Κ.Κ. ενσωμάτωσε απλά το κεφάλαιο άλλων στην ιδιοκτησία του.

Το Κ.Κ.Κ. υποστηρίζει ότι είναι ο «πρωτοπόρος της εργατικής τάξης». Το καθήκον του είναι να αποβάλει την κεφαλαιοκρατική τάξη. Εντούτοις, οι εσωτερικοί κανονισμοί του Κ.Κ.Κ. τώρα κατηγορηματικά επιτρέπουν στους κεφαλαιοκράτες να προσχωρήσουν στο Κόμμα. Τα μέλη του Κ.Κ.Κ. δεν πιστεύουν πλέον στο Κόμμα και στον κομμουνισμό, και η ύπαρξη του Κ.Κ.Κ. είναι αδικαιολόγητη. Αυτό που έχει απομείνει από το Κομμουνιστικό Κόμμα είναι μόνο το άδαιο κέλυφος από το υποτιθέμενο περιεχόμενό του.

Η μακροπρόθεσμη πάλη ήταν για να κρατηθούν τα μέλη του Κ.Κ.Κ. απαλλαγμένα από τη δωροδοκία; Όχι. 55 χρόνια αφότου το Κ.Κ.Κ. έχει την εξουσία, δωροδοκία, κατάχρηση, παράνομη συμπεριφορά και ενέργειες που ζημιώνουν το έθνος και το λαό είναι ακόμα

διαδεδομένα μεταξύ των ανώτερων υπαλλήλων του Κ.Κ.Κ. σε όλη τη χώρα. Τα τελευταία χρόνια, μεταξύ των συνολικά 20 περίπου εκατομμυρίων ανώτερων κρατικών υπαλλήλων στην Κίνα, οκτώ εκατομμύρια έχουν υποβληθεί σε έλεγχο και έχουν τιμωρηθεί για εγκλήματα σχετικά με δωροδοκία. Κάθε χρόνο, περίπου ένα εκατομμύριο άνθρωποι παραπονιούνται στις ανώτερες αρχές για τους διεφθαρμένους ανώτερους υπαλλήλους στους οποίους δεν έχει γίνει έλεγχος. Από τον Ιανουάριο μέχρι το Σεπτέμβριο του 2004, το Γραφείο Συναλλάγματος της Κίνας ερεύνησε περιπτώσεις ξεπλύματος συναλλάγματος σε 35 τράπεζες και 41 επιχειρήσεις, και βρήκε 120 εκατομμύρια δολάρια σε παράνομες συναλλαγές. Σύμφωνα με πρόσφατες στατιστικές, έχουν δραπετεύσει από την Κίνα όχι λιγότεροι από 4.000 υπάλληλοι του Κ.Κ.Κ. με καταχρασμένα χρηματικά ποσά, και τα κλεμμένα κεφάλαιά τους από το κράτος φτάνουν τις δεκάδες δισεκατομμύρια δολάρια.

Μήπως οι αγώνες στόχευαν να βελτιώσουν την εκπαίδευση και τη συνείδηση των πολιτών και να τους κρατήσουν το ενδιαφέρον στις εθνικές υποθέσεις; Η απάντηση είναι ένα ακόμη ηχηρό «Όχι». Στη σημερινή Κίνα, οι υλικές αναζητήσεις είναι ασυγκράτητες, και οι άνθρωποι χάνουν την παραδοσιακή αρετή της τιμότητας. Είναι σύνηθες για τους ανθρώπους να εξαπατούν συγγενείς και φίλους. Για πολλά σημαντικά ζητήματα, όπως τα ανθρώπινα δικαιώματα ή η δίωξη του Φάλουν Γκονγκ, πολλοί Κινέζοι είτε είναι αδιάφοροι είτε αρνούνται να μιλήσουν. Το να μην εξωτερικεύει κάποιος τις σκέψεις του και το να επιλέγει να μην πει την αλήθεια είναι βασική ικανότητα επιβίωσης στην Κίνα. Στο μεταξύ, το Κ.Κ.Κ. έχει διεγείρει επανειλημμένα το δημόσιο συναίσθημα του εθνικισμού στις κατάλληλες περιπτώσεις. Το Κ.Κ.Κ. μπορεί, για παράδειγμα, να οργανώσει το λαό να ρίξει πέτρες στην αμερικανική πρεσβεία και να κάψει αμερικανικές σημαίες. Οι Κινέζοι αντιμετωπίζονται είτε ως μια υπάκουη μάζα είτε ως ένας βίαιος όχλος, αλλά ποτέ ως πολίτες με αναφαίρετα ανθρώπινα δικαιώματα. Η πολιτιστική ανάπτυξη είναι η βάση για τη διεύρυνση της συνείδησης των πολιτών. Οι ηθικές αρχές του Κομφουκίου και του Μένσιου, επί χιλιάδες χρόνια, έχουν καθιερώσει ηθικά πρότυπα και αρχές. «Εάν όλες αυτές οι [ηθικές] αρχές εγκαταλείπονταν, οι άνθρωποι δεν θα είχαν κανέναν νόμο να ακολουθήσουν και να διακρίνουν το καλό και το κακό. Θα έχαναν τις κατευθυντήριες γραμμές τους... το Τάο θα καταστρεφόταν»¹⁰.

Σκοπός του Κ.Κ.Κ. μέσω της πάλης των τάξεων είναι να παράγεται συνεχώς το χάος, μέσω του οποίου μπορεί σταθερά να επιβεβαιώνεται ως το μόνο κυβερνών κόμμα και θρησκεία στην Κίνα, χρησιμοποιώντας την ιδεολογία του Κόμματος για να ελέγξει τους Κινέζους. Τα κυβερνητικά όργανα, τα στρατιωτικά και των μέσων μαζικής ενημέρωσης είναι τα εργαλεία που χρησιμοποιεί το Κ.Κ.Κ. για να ασκεί τη βίαιη δικτατορία του. Το Κ.Κ.Κ., που έχει προκαλέσει ανίατες ασθένειες στην Κίνα, είναι το ίδιο στο χείλος του γκρεμού, και η κατάρρευσή του είναι αναπόφευκτη.

Μερικοί ανησυχούν ότι η χώρα θα βυθιστεί στο χάος εάν καταρρεύσει το Κ.Κ.Κ.. Ποιος θα αντικαταστήσει το ρόλο του Κ.Κ.Κ. στην κυβέρνηση της Κίνας; Στα 5.000 χρόνια ιστορίας της Κίνας, τα 55 χρόνια που κυβερνιέται από το Κ.Κ.Κ. είναι τόσο σύντομα όσο ένα εφήμερο σύννεφο. Δυστυχώς, όμως, σε αυτή τη μικρή χρονική περίοδο των 55 χρόνων, το Κ.Κ.Κ. έχει αποσυνθέσει τις παραδοσιακές πεποιθήσεις και τα πρότυπα, κατέστρεψε τις παραδοσιακές ηθικές αρχές και τις κοινωνικές δομές, μετέτρεψε τη φροντίδα και την αγάπη μεταξύ των ανθρώπων όντων σε πάλη και έχθρα και αντικατέστησε το σεβασμό για τον ουρανό, τη γη και τη φύση με την υπεροψία «των ανθρώπων που κατακτούν τη φύση». Με τη μια πράξη

¹⁰ Κανγκ Γιοου-Γουέι, *Collections of Political Writings* (1981). Τζονγκχουά Τζούτζου. Ο Κανγκ Γιοου-Γουέι (1858-1927) ήταν σημαντικός στοχαστής μεταρρύθμισης της τελικής περιόδου της δυναστείας Τσινγκ.

καταστροφής μετά την άλλη το Κόμμα έχει καταστρέψει τα κοινωνικά, ηθικά και οικολογικά συστήματα, αφήνοντας το κινεζικό έθνος σε βαθιά κρίση.

Στην κινεζική ιστορία, κάθε φιλάγαθος ηγέτης θεωρούσε την αγάπη, την καλλιέργεια και την εκπαίδευση των ανθρώπων ως καθήκοντα της κυβέρνησης. Η ανθρώπινη φύση επιδιώκει την ευγένεια, και ο ρόλος της κυβέρνησης είναι να επιδράσει σε αυτή την έμφυτη ανθρώπινη ικανότητα. Ο Μένσιος έλεγε: «αυτός είναι ο τρόπος των ανθρώπων: εκείνοι με σταθερά μέσα υποστήριξης θα έχουν πιστή καρδιά, ενώ εκείνοι χωρίς σταθερά μέσα δεν θα έχουν πιστή καρδιά». Η εκπαίδευση χωρίς ευημερία είναι ατελέσφορη. Οι τυραννικοί ηγέτες που δεν έχουν καμία αγάπη για το λαό αλλά που έχουν σκοτώσει αθώους έχουν περιφρονηθεί από τον κινεζικό λαό.

Στα 5.000 χρόνια κινεζικής ιστορίας, έχουν υπάρξει πολλοί καλοί ηγέτες, όπως ο αυτοκράτορας Γiao και ο αυτοκράτορας Σουν στα αρχαία χρόνια, ο αυτοκράτορας Γουέν και ο αυτοκράτορας Γου της δυναστείας Τζόου, ο αυτοκράτορας Γουέν και ο αυτοκράτορας Τζινγκ της δυναστείας Χαν, ο αυτοκράτορας Τανγκ Τάι-Τζονγκ της δυναστείας Τανγκ και ο αυτοκράτορας Κανγκ-Σι και ο αυτοκράτορας Τσιέν-Λονγκ της δυναστείας Τσινγκ. Η ευημερία που επικρατούσε σε αυτές τις δυναστείες ήταν αποτέλεσμα του ότι οι ηγέτες ασκούσαν το θεϊκό Τάο, ακολουθούσαν το δόγμα της μέσης οδού και αγωνίζονταν για την ειρήνη και τη σταθερότητα. Τα χαρακτηριστικά ενός καλού ηγέτη είναι να χρησιμοποιεί τους ενάρετους και ικανούς πολίτες, να είναι ανοιχτός στις διαφορετικές απόψεις, να προωθεί τη δικαιοσύνη και την ειρήνη και να δίνει στους ανθρώπους ό,τι χρειάζονται. Με αυτόν τον τρόπο, οι πολίτες θα υπακούν τους νόμους, θα διατηρούν την αίσθηση της ευπρέπειας, θα ζουν ευτυχισμένα και θα εργάζονται αποτελεσματικά.

Εξετάζοντας τις παγκόσμιες υποθέσεις, συχνά αναρωτιόμαστε ποιος καθορίζει το εάν ένα κράτος θα ευημερήσει ή θα εξαφανιστεί, ακόμα κι αν ξέρουμε ότι η άνοδος και η πτώση ενός έθνους έχουν τους λόγους τους. Όταν το Κ.Κ.Κ. πάψει να υφίσταται, μπορούμε να αναμένουμε ότι η ειρήνη και η αρμονία θα επιστρέψουν στην Κίνα. Οι άνθρωποι θα ξαναγίνουν ειλικρινείς, γενναιόδωροι, ταπεινοί και ανεκτικοί, και το έθνος θα φροντίσει και πάλι για τις βασικές ανάγκες των ανθρώπων, και όλα τα επαγγέλματα θα ευημερήσουν.

(Τελευταία Ενημέρωση 1η Ιανουαρίου 2005)

Πνευματικά δικαιώματα 2004 – The Epoch Times